

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 626

гр. София, 07.01.2025 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 12
състав, в закрито заседание на 07.01.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наталия Ангелова

като разгледа дело номер **9169** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство по делото е по реда на чл.156 и следващите от ДОПК. Производството е образувано по жалба на „УНИФАКТОР“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК] със седалище и адрес на управление [населено място], представлявано от управителя- К. Л., чрез адв. К. – САК, срещу Ревизионен акт № Р-22221323005832-091-001/22.05.2024 г., издаден на основание чл. 119, ал. 2 от ДОПК, потвърден с Решение №188/07.0.2024 г. на директора на Дирекция „ОДОП“- С., и конкретно за данъчни периоди м. 03, 09 и 12 на 2022г. и м. 05.2023г. по ЗДДС, за установени допълнителни задължения в размер на 24753,83лв. и са начислени лихви за забава в размер на 4 933,06лв.

По предоставената възможност на дружеството да формулира въпроси за задачи на вещо лице по съдебно-икономическа експертиза е депозирана молба от дата 11.12.2024г. Искане се да бъде отговорено на поставените въпроси – разделени в 4 групи, след проверка на документите по делото и в счетоводството на дружеството-жалбоподател.

След размяна на книжа на основание чл.8, ал.3 ГПК, от ответника е постъпило становище - юрк. Б., с която възразява да бъде допуснат първи въпрос, тъй като същият касаел относими правни разпоредби и изброяването на различни документи и доказателства , съставяни във връзка с процесните доставки Дали документите съдържат реквизити по Закона за счетоводството и ЗДДС е с правен характер не е от компетентността на вещото лице, не било необходимо специално знание за изброяване на съпътстващи документи. Не се възразява по останалите въпроси. За целите на доказването било необходимо експертът да извърши проверки в счетоводството на доставчиците, отговорът за извършеното заплащане да бъде даден след анализ на начините документи и счетоводни отражения за доставчиците. - след проверка на място при тях. Изтъква, че фактическият състав на плащането се състои в получаването на паричната престация от кредитора В тази връзка било необходимо да

се анализират относимите счетоводни сметки на доставчиците, както и дневни отчети, които да послужат за проследяване и съпоставка на постъпленията по касата, както и информация / извлечения от банковите сметки.

Съдът намира доводът на ответника за недопускане на първия поставен въпрос за неоснователен, тъй като е поставен не само с оглед на доказателствата по делото, но и с оглед проверка в счетоводството на оспорвания, т.е. касае и евентуалното установяване чрез експертните знания на вещото лице и други съпътстващи доставките документи. Въпросът дали фактурите имат необходимото съдържание и всички съпътстващи към тях документи - с оглед заместващи документи за липсващите във съдържанието на фактурите реквизити, е не само правен, но фактически и експертен, касае се за приложението на чл. 6, ал.5 от Закона за счетоводството - "Документална обосновааност е налице, когато в първичния счетоводен документ липсва част от изискуемата информация по ал. 1 и 3, но за нея има документи, които я удостоверяват."

Предвид изложеното, съдът намира, че следва да бъде допуснат първия формулиран въпрос в процесуалната молба на оспорвания.

Що се касае до изложението в становището на ответника за установяване на плащанията и необходимост от проверки в счетоводството на доставчиците, то в случай, че намира, че следва да бъдат извършени и проверки в счетоводството на доставчиците, то има възможност да допълни въпросите на вещото лице по негово искане. Доколкото в тежест на оспорвания е да докаже собственото си добросъвестно поведение, както и, че не ползва право на данъчен кредит въз основа на фактура с невярно съдържание, и не участва в данъчна измама, както и приетото в решението на директора предпоследен абзац от мотивите, че възползвайки се от правото си на данъчен кредит въз основа на т.нар. "нередовни фактури", жалбоподателят очевидно се е стремил към неправомерно облагодетелстване и в случая е налице изключението, визирано в заключението по т.44 от решение от 21.06.2012г. по съединени дела с-80/11 и с-142/11

Съобразно дадените указания от Съда на ЕС за тежестта на доказване при данъчна измама с Решение на съда от 13 февруари 2014 г., дело С-18/13, М. П. - даденото тълкуване по т. 1 от диспозитива, то в тежест на органите по приходите е да представят обективни данни, за субективния елемент по твърдението за упражнено право на приспадане на ДДС въз основа на фиктивни фактури, а именно: че данъчнозадълженото лице е знаело или е трябвало да знае, че сделката, с която обосновава правото на приспадане, е част от тази измама. Според цитираното решение на Съда на ЕС : „Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност трябва да се тълкува в смисъл, не допуска данъчнозадължено лице да извърши приспадане на данъка върху добавената стойност, начислен в издадените от доставчик фактури, когато, въпреки че услугата е била доставена, се установява, че тя не е била действително извършена от този доставчик или от негов подизпълнител, по-специално тъй като последните не са разполагали с необходимите персонал, материали и активи, разходите за тяхната услуга не са били оправдани в счетоводната им документация или се е оказало, че някои документи не са били подписани от посочените в тях като доставчици лица, стига да са изпълнени следните две условия — посочените обстоятелства да сочат за наличието на измама и въз основа на обективните данни, представени от органите по приходите, да се установява, че

данъчнозадълженото лице е знаело или е трябвало да знае, че сделката, с която обосновава правото на приспадане, е част от тази измама — нещо, което запитващата юрисдикция следва да провери.“

От своя страна оспорващият има тежестта да докаже наличието на всички основания за законосъобразното упражняване на правото на данъчен кредит, както и че е бил добросъвестен и е положил дължимата грижа - на добрия търговец, да избегне участието си в данъчна измама. Проверките, които се иска вещото лице да извърши и поставените въпроси, са относими към тежестта на доказване на дружеството.

Съдът следва да допусне изслушване на заключение от вещо лице по така поставените въпроси о дружеството, доколкото същите са относими към тежестта му на доказване. На вещото лице съдът следва да укаже задължението му за наличие на основания за отвод по смисъла на чл. 22, ал. 1 от ГПК /нов/, както и задължението му незабавно да уведоми съда за това, а на страните да искат отвод, на основание чл. 196, ал.2 и 3 от ГПК. Разпоредбата на чл. 22, ал. 1 от ГПК установява следните основания за отвод на вещо лице:

1. което е страна по делото или заедно с някоя от страните по делото е субект на спорното или свързано с него правоотношение;
2. което е съпруг или роднина по права линия без ограничение, по съребрена линия до четвърта степен или по сватовство до трета степен на някоя от страните или на неин представител;
3. което живее във фактическо съпружеско съжителство със страна по делото или с неин представител;
4. което е било представител, съответно пълномощник, на страна по делото;
5. което е взело участие при решаване на делото в друга инстанция или е било свидетел или вещо лице по делото;
6. относно което съществуват други обстоятелства, които пораждат основателно съмнение в неговото безпристрастие.

На основание чл.253 ГПК съдът следва да измени постановеното по делото определение, с което е насрочено открито съдебно заседание за 17.02.2024. като делото бъде отложено за следваща дата от графика на съда, с оглед възможност на вещото лице да изготви експертизата по въпросите, обобщени в 4 групи, и депозира писменото заключение по делото в седмичен срок преди датата на съдебното заседание.

На основание изложеното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ протоколно определение от 09.12.2024г. за насрочване на делото в открито съдебно заседание на 17.02.2025г. от 10:00 ч. като

НАСРОЧВА открито съдебно заседание по делото на дата 24.03.2025г. от 09:30 часа, за която дата и час да се призоват страните.

ДОПУСКА изслушване на заключение по съдебно-икономическа експертиза, вещото лице по която след като се запознае с доказателствата по делото и извърши необходимите проверки да отговори на въпросите, поставени в процесуална молба от 11.12.2024г. от адв. К., процесуален представител на дружеството-жалбоподател.

НАЗНАЧАВА за вещо лице М. Р. Н. - Г., специалност: Счетоводство и контрол, вписана в Обединен списък на специалистите, утвърдени за вещи лица от комисията по чл. 401, ал. 1 от закона за съдебната власт за съдебния район на Софийския градски съд за 2024 г., издаден от министъра на правосъдието, Обн. ДВ. бр.11 от 6 февруари

2024г.

УКАЗВА на вещото лице, че при наличие на основание за отвод по чл. 22, ал. 1 от ГПК, е длъжно да уведоми незабавно съда.

УКАЗВА на страните по делото, че могат да искат отвод на назначеното вещо лице, при наличие на основанията по чл. 22, ал. 1 от ГПК.

УКАЗВА на вещото лице, че следва да представи справка – декларация за изразходваното време и извършени разходи за изготвяне на заключението, съобразно Наредба №Н-1 от 14 февруари 2023г. за вписването, квалификацията и възнагражденията на вещите лица, издадена от министъра на правосъдието, обн. ДВ. бр.18 от 24 февруари 2023г., изм. и доп. ДВ. бр.103 от 6 декември 2024г. - справка-декларация съгласно приложение № 3 или сметката по чл. 23, ал. 3 от Наредбата.

ОПРЕДЕЛЯ срок за представяне на заключението - седмичен преди датата на съдебното заседание.

ОПРЕДЕЛЯ депозит за изготвяне на заключението - в размер на 1000 лв., вносими от дружеството-жалбоподател, в 7 -дневен срок от съобщението - по сметката на съда за вещите лица, като в същия срок представи и документа по делото.

ВЕЩОТО ЛИЦЕ да се уведоми за поставената задача и му се предостави достъп до делото след представянето на документа за внесен депозит за изготвяне на заключението - служебно от деловодството на съда.

УКАЗВА на страните разпределението на тежестта на доказване, съобразно изложеното в мотивите на решението на ответника и предвид приетото с Решение от 13.02.2014г. на Съда на ЕС по преюдициално дело C-13, М. П. -даденото тълкуване по т. 1 от диспозитива на решението:

-на жалбоподателя, че съгласно чл. 154, вр. 153 ГПК носи тежестта да установи фактите, на които основава твърденията си - спорните факти и връзката между тях, в това число наличието на всички основания за законосъобразното упражняване на правото на данъчен кредит, както и че е бил добросъвестен и е положил дължимата грижа - на добрия търговец, да избегне участието си в данъчна измама,

-на ответника, че на основание чл. 170, ал.1 АПК следва да установи съществуването на фактическите основания, посочени в оспорения по делото ревизионен акт, както и изпълнението на законовите изисквания за издаването му, в това число като електронен документ, както и че носи тежестта да докаже участието на жалбоподателя в сделки с измамна цел или с цел злоупотреба въз основа на обективни данни – да се установява, че данъчнозадълженото лице е знаело или е трябвало да знае, че сделката, с която обосновава правото на приспадане, е част от тази измама.

ПРЕДОСТАВЯ възможност на ответника във връзка с изложеното в становището му от 23.12.2024г. за необходимите проверки при доставчиците, по своя преценка да формулира допълнителни задачи по съдебно -икономическа експертиза, на които да отговори вещото лице - в 7 дневен срок от съобщението - с писмено изявление по делото с препис за другата страна.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО не подлежи на обжалване, ПРЕПИСИ от същото да се изпратят на страните.

Съдия: